

[P. D. Jensen.]

paagældende eventuelt kan modtage en Femtedel af Omkostningerne som Tilskud, dog ikke ud over 1 000 Kr. — og endelig, at ogsaa Ensilagebeholdere, der er opført af indenlandsk Træ, kan komme med ind under Lovens Bestemmelser. Af de nævnte Ændringer lægger jeg særlig Vægt paa Bestemmelsen om Tilskud paa en Femtedel af Omkostningerne. Jeg kunde endog i Modsætning til den sidste ærede Taler tænke mig, at man forhøjede Tilskuddene og gik bort fra at give Laan. Folk laaner jo Penge uden altid at tænke paa, at Laanet skal tilbagebetales, og uden at tænke paa, at deres økonomiske Forhold maaske ikke er bedre den Dag, Laanet skal tilbagebetales, end den, da det modtages, ja, det sker vel ogsaa, at Økonomien er ringere. Dertil kommer, at det i Lovens § 3 er bestemt, at der skal gives Sikkerhed indenfor 110 pCt. af Ejendommens Panteværdi. Dette har ganske naturligt til Følge, at Laan ydes til Landbrugere, der ikke trænger til Laan, og at de daarligst stillede, f. Eks. Statshusmænd, ikke kan opnaa Laan. Vel ved jeg, at der kan gives Dispensation fra denne Bestemmelse, men for det første antager jeg, at en Del netop holder sig tilbage fra at søge om Laan paa Grund af Bestemmelsen, og for det andet medfører saadanne Ansøgninger, saafremt de fremkommer i større Antal, ogsaa et forøget Arbejde for Administrationen. Jeg tror derfor, det vilde være en Fordel, om man gik bort fra at yde Laan og i Stedet for forøgede Tilskuddene. At det vilde bevirke, at Loven blev langt stærkere brugt, er der ingen Tvivl om. Hvor store Tilskuddene skulde være, kunde man jo tale om. Det er nu foreslaaet, at der skal nedsættes et Udvalg til Drøftelse af Lovforslaget, og jeg henstiller, at man da ogsaa tager det af mig nævnte Spørgsmaal op til Overvejelse.

Da det oprindelige Lovforslag var til Behandling her i dette høje Ting, udtalte jeg, at det var tvivlsomt, om Loven vilde faa nogen stor Betydning, navnlig for det mindre Landbrug, idet Landbrugene her i Landet i Almindelighed var indrettede efter et forholdsvis stort Kornareal og Dyrkning af Grøntfoderarealer kun fandt Sted til det nødvendige Forbrug i Sommerhalvaaret. Jeg ser i denne Forbindelse bort fra de større Landbrug her i Landet. Indtil nu tror jeg, at mine Udtalelser i Almindelighed har holdt Stik, og at Loven kun i ringe Omfang er anvendt, men paa den anden Side er der Mulighed for, at man,

efterhaanden som Besætningerne formindskes og de udenlandske Foderstoffer helt udebliver, vil forstaa Nødvendigheden af selv at avle Erstatningsfoder for de udenlandske Foderkager i Form af Grøntfoderafgrøder til Ensilering. Nu maa jeg maaske hertil føje, at de høje Kornpriser, vi har for Tiden, nok i nogen Grad vil modvirke dette, men det er dog muligt, der vil blive Brug for Loven — her vil jeg gerne tilføje, at jeg tror, Loven vilde blive stærkere brugt, hvis man gik den Vej, jeg før nævnte —, og hvis det skulde ske, saa er det selvfølgelig heldigt, at Loven er færdig til Benyttelse. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag, der selv i den foreliggende Skikkelse er en absolut Forbedring af den bestaaende Lov, til hurtig Fremme og Vedtagelse her i dette høje Ting.

Hartel: Det overraskede mig, da dette Forslag blev forelagt, at det ikke havde været fremsendt til Statens Produktions- og Raastofkommission til Udtalelse. Det forekommer mig, at med det Initiativ, som der fra denne Kommissions Side var taget i denne Sag, havde det været rimeligt, om Kommissionen havde haft Lejlighed til at tage Stilling til en eventuel Revision af Loven af 26. April. Jeg kan slutte mig til de Ønsker, der har været fremsat, bl. a. af Venstres ærede Ordfører, om, at det havde været af Interesse at se, i hvilket Omfang der hidtil har været gjort Brug af Loven. Jeg er ganske klar over, at saadanne Oplysninger, da mange af Arbejderne maaske ikke er tilendebragt endnu, maa indhentes hos Grundforbedringsudvalgene, men ved Imødekommenhed fra Ministeriets Side maatte saadanne Oplysninger vel kunne skaffes til Veje.

Det er et Problem for dansk Landbrug i Dag at sikre sig den størst mulige produktionsmæssige Uafhængighed; det forekommer mig, at Begivenhederne i hele det sidste Aar tydeligt har vist hen paa, at en saadan Selvforsyning blev nødvendig i langt større Omfang, end vi tidligere har kendt. Det er givet, at vanskeligst af alt er Fremskaffelsen af proteïnrige Afgrøder og disses Opbevaring, og paa dette Omraade har nærværende Lovforslag sin meget store Betydning. Jeg er derfor en varm Tilhænger af, at vi viderefører denne Lovgivning, og jeg takker Ministeren for, at det er sket ved det her foreliggende Lovforslag.

Naar vi staar over for den Mangel paa Foderemner, som vitterligt præger Landets